

عملیات تبلیغ مسلحانه و مفاهیم آن ،

در مرحله‌ای که گذشت

در این دوره سازمان ما به عملیات نمونه‌ای مشخص روی آورد . این عملیات که بدقت برترهای تئوریک تبلیغ مسلحانه ایران استوار بودند ، راه نفوذ جنبش مسلحانه را در میان توده‌های خلق هموار ساختند ، و در زمینه سازی کار سیاسی - تشکیلاتی در میان توده‌ها نقش تعیین کننده ای ایفا نمودند . اما بهینیم خصوصیات عملیات نمونه‌ای خلق - سازمان چریکهای فدائی خلق ایران چه بوده اند . این عملیات که همگی بر اساس تئوری ظفرنوع جنبش مسلحانه ایران صورت گرفتند از اصول زیرین پیروی میکردند . عطایات تبلیغ مسلحانه باید بر اساس تحلیل علمی از شرایط عینی و ذهنی توده‌های خلق تنظیم گردد . بدون یک بررسی علمی و منطبق با موازین مارکسیسم - لنینیسم ، از اوضاع و احوال اقتصادی ، سیاسی و اجتماعی جامعه و بدون توجه به روانشناسی توده‌ها نمی‌توان تاکتیکهای

جنبش قرار دادند . باین ترتیب بود که نیازهای ابتدائی جنبش مسلحانه با رعایت اصل اتکا بخود برای ادامه کاری مشی مسلحانه فراهم شدند . اینها بودند خصوصیات عملیات تبلیغ مسلحانه ، در دوره نخستین ، از مرحله اول استراتژیک جنبش مسلحانه ایران . پس از طی سالهای نخستین ، جنبش مسلحانه ، قدم بقدم در راه ظفرنوع خط مشی خود پیشرفت ، و بیاری نیروهای پیشرو خلق و باتکا بر حمایت ممنوی مردم در کوره آتشین مبارزه مسلحانه قوام یافت و دوام گرفت . در طول این سالها امکانات تشکیلاتی و قدرت عملی سازمان جنبش بحدی رسید که می‌توانست برنامه‌های عطاياتی سیستماتیک تبلیغ مسلحانه را با دقت علمی طرحریزی کرده و بمرور اجرا درآورد . در دوم عملیات تبلیغ مسلحانه اساسا با عملیات نمونه‌ای - خلقی سازمان چریکهای فدائی خلق ایران در سالهای ۵۳ - ۵۴ مشخص می‌شود .

عملیات تبلیغ مسلحانه ایران در مرحله ای که گذشت ، دو دوره مشخص را پشت سر نهادند . در دوره نخستین که همزمان بود با سالهای نخستین رشد جنبش مسلحانه ، اهداف عطايات مسلحانه عبارت بودند از :

- ۱ - طرح خط مشی جنبش در عملی
 - ۲ - مدارک و تجهیزات جنبش اثر لحاظ مالی و تسلیحاتی .
- در این سالها عملیات تبلیغ مسلحانه عمدتاً خصلت عام و سراسری داشت و بمنظور معرفی خط مشی جنبش نوین و قدرت عملی آن انجام می‌گرفتند . و باین ترتیب نیروهای پیشگام جامعه را بسوی پیروی از خط مشی جنبش جلب می‌کردند . همچنین در این دوره یکرشته عطايات تعرضی بمنظور تأمین نیازهای تسلیحاتی و مالی جنبش انجام گرفتند . حمله بیاسگه‌های نظامی دشمن و بانکها همگی با پیروزی توأم بودند و مقادیر قابل ملاحظه‌ای اسلحه و پول در اختیار

مناسب را برای جلب و بسیج توده های خلق پیدا کرد.

این تئوری بهائی آموز که برای نشود جنبش در میان توده ها باید دست به آنگنان عملیاتی بزنیم که بطور عینسی، عملی و ملموس اهداف خلق جنبش مسلحانه را برای توده های خلق روشن ساخته و راه نفوذ جنبش را در میان توده ها هموار نماید. براین اساس هدفهای عملیاتی مشخص باید در دستور کار عملیاتی ما قرار گیرند. این هدفهای مشخص باید بگونه ای باشند که با تاییدات روحی و مادی توده های خلق همگونی داشته و پاسگویی نیازها و خواسته های آنان باشند. در بسیج سازی موارد شرایطی پیش می آید که توده ها در مقابل طبقات حاکمه قرار می گیرند. خواسته های توده ها، نحوه طرح درخواست هایشان، و نتایجی که از طرح این درخواستها بدست می آورند و شکست محتوی که غالباً بدان دچار می شوند می تواند بهترین راهنمای ما در انتخاب اهداف عملیاتی باشد. عملیاتی که بواقع توده ای هستند و توده ها بخاطر نزدیکی خواسته هایشان با آن این عملیات و مقابله آنها درک می کنند و به همین جهت بسوی مرکز قدرتی که در جهت منافع خود شان گسار می کند روی آورده شوند.

پس ملاحظه می کنیم که مهمترین خصوصیت عملیات تبلیغ مسلحانه خصلت توده ای آن می باشد. اگر ما بتوانیم اهدافمان را بدستی انتخاب کنیم و در انتخاب اهدافمان بتوده ها رجوع کنیم،

آنوقت است که مضمون عملیات تبلیغ مسلحانه با مضمون مبارزت و خواسته های توده ها همگونی یافته و درهم عجین خواهند شد. البته عملیات تبلیغ مسلحانه بسا اهداف مختلف می تواند صورت بگیرد، ولی اساس این عملیات را باید عملیات قابل لمس برای توده ها تشکیل بدهد.

لازم است خاطر نشان سازیم که هرگاه بدون توجه به اصول و موازین تئوریک جنبش مسلحانه ایران دست بعمل بزنیم و یا بعبارت دیگر اگر عملیات مسلحانه را بدون تحلیل درست از شرایط عینسی و ذهنی توده ها و بدون توجه بمسائل توده ها برگزینیم، آنوقت است که مضمون عملیات نظامی ما از مضمون مبارزت توده ها جدا می گیرد و عملیات مسلحانه صرفاً جنبه اعتراف می و یا صرفاً جنبه نظامی بخود گرفته و از محتوای سیاسی و توده ای تهی می گردد. و یا اینکه ممکن است فقط بسبب اقتضای محدودی از نیروهای خلق اثر بداند. مثلاً حملات بی رویه به تأسیسات دشمن فقط بصرف اینکه جزو تأسیسات دشمن می باشند یک اقدام صرفاً نظامی می باشد که مفهوم سیاسی نداشته و در شرایط کنونی ما که عملیات باید خصلت تبلیغی داشته باشند مؤثر نمی باشند منفجر کردن بانکها، آتش زدن سینماها و ایجاد انفجار در ادارات دولتی که بطور مشخص با توده ها سروکاری ندارند و عملیاتی نظیر اینها طبعاً در چهارچوب عملیات تبلیغی نمی گنجند و محتوای غیر توده ای و آوانتوریستی دارند.

نمونه ای دیگر، می تواند جهت دیگری از این مسأله را روشن سازد. در یک کشور نیمه مستعمره سئیمه فتوال که رژیم حاکم بنا بر خصوصیات نظام فرسوت فتوالی از نظر اداری، تشکیلاتی و نظامی کهنه و ضعیف است امپریالیزم مجبور است رأساً بوسیله تیروهای نظامی خود امنیت غارتگران را در کشور تحت سلطه خود حفظ کند، در چنین شرایطی تضاد توده های خلق با افراد و عناصر بیگانه خیلی زود بمرحله تعارض میرسد. چرا که دخالت بیگانه کاملاً بی پرده و آشکار است در چنین شرایطی عملیات تبلیغ مسلحانه اساساً با حمله به عناصر بیگانه مشخص می شود، این عملیات می توانند روسیست میهن پرستی را در خلق سرشار ساخته و نیروهای خلق را بمبارزه با بیگانگان اشغالگر تشریق و تشجیح کنند، چرا که بیگانگان مستقیماً در مقابل خلق ایستاده اند و مردم ستم روا می دارند، به همین لحاظ نیز این عملیات برای توده ها عینی و ملموسند ما در انقلاب ویتنام شاهد چنین کاری بودیم از عملیات تبلیغ مسلحانه بوده ایم. حال ببینیم آیا در شرایط ما نیز می شود با چنین برداشتی از عملیات تبلیغ مسلحانه وارد عمل شد؟ پاسخ قطعاً منفی می باشد. کشور ما یک کشور نو مستعمره است که امپریالیزم سلطه آشکار و بی پرده سیاسی و نظامی خود را، با سلطه پنهان و نامرئی اقتصادی عوض کرده است. در چنین کشوری دیگر چهره غارتگر و وحشی امپریالیزم برای توده ها نمایان نیست، در اینجا توده ها

با ایادی و نوکران بومی امپریالیزم روی روی هستند، و بهین لحاظ نیز ضربه زدن به عناصر بیگانه که این بار با واسطه ایادی بومی خود توده ها را استثمار می کنند، دیگر یک هدف عینی و ملموس را بر سر ای اکثریت توده ها تشکیل نمی دهد و تنها انتشار مشخصی از خلق با توجه به پایگاه سیاسی و اجتماعیشان می توانند مضامین ضد امپریالیستی و ترقی این عملیات را درک کنند که روشنفکران آزاد بخواب، و آن قشری از خرده بورژوازی که در زیر فشار سرمایه امپریالیستی بحال افلاس و تلاشی طبقاتی افتاده است، از آن جمله اند.

پس تا موقعیکه امپریالیزم به دخالت مستقیم نظامی و اشغال کشور روی آورننده است ما نمی توانیم اساس عملیات تبلیغ مسلحانه را بر حمله به عناصر و تأسیسات بیگانگان استوار سازیم. البته این عملیات اساسی می توانند باشند. ولی در جای خود لازم و مفید هستند این عملیات ماهیت ضد امپریالیستی جنبش را به نیروهای آگاه خلق شناسانده و حمایت نیروهای ضد امپریالیستی جهان را از جنبش ما تأمین می سازند. ولی از نظر نفوذ توده ای این عدایات دارای ارزش زیادی نیستند و بهین خاطر نباید اساس برنامه های ما را تشکیل دهند این گونه عملیات خصلت عام سیاسی، دمکراتیک و ضد امپریالیستی دارند و تنها در حد مشخص و محدودی مؤثرند.

در مورد عملیات نفوذی و عملیات دفاعی

از توده هائیز ذکر چند نکته ضروری بنظر می رسد. ضربه زدن به مراکز و عوامل استثمار توده ها، یکی از اهداف عملیات تبلیغ مسلحانه می تواند باشد و لیکن در این مورد باید بسیار دقیق و موشکاف بود. ضربه زدن به عوامل استثمار توده ها باید بگونه ای صورت گیرد که توده ها از آن خسارتی نبینند. بر این اساس تخریب وسایل تولید که الزام منجر به تعطیل کارخانجات و بیکاری کارگران می شود در میان توده های کارگر اثر چندانی مثبتی نخواهد داشت، در چنین مواردی ضربه زدن به محصولات تولید شده که در اختیار سرمایه دار می باشد و تعلق پایدارد و یا ضربه زدن به عوامل و ایادی سرمایه داران را لایحه و بهره کشان ظالم و غدار بمراتب اثرات بهتری دارند. همچنین ضربه زدن به مأموران اجرائی دولت و آن اداراتی که مستقیماً در مقابل توده ها ایستاده اند، و آنها را آزار می دهند و حقتان را پایمال می کنند می تواند در زمره عملیات نفوذی بسیار مؤثر بحساب آید. تجربه سازمان مانمان می دهد که اینگونه عملیات با استقبال وسیع توده ها مواجه شده و در جلب توده ها به جنبش نقش تعیین کننده داشته اند.

عملیات نمونه ای - خلق سازمان چریکهای فدائی خلق ایران که در سالهای ۵۳ - ۵۴ بر اساس این اصول طرحریزی شدند به موفقیتهای چشمگیری نایل آمدند و با استقبال وسیع توده ها مواجه شدند.

سازمان ما در این سالها با اجرای عملیات نمونه ای مشخص که بر اساس خرابیها و نیازهای اقتصاری و طبقات مختلف خلق طرحریزی شده بودند توانست حمایت وسیع نیروهای خلق را نسبت به اهداف سازمان جلب نماید.

عملیات نمونه ای - خلق سازمان ما اینک در مرحله جدید جنبش عملیاتی توده ای تبدیل شده است، در آستانه مرحله دوم استراتژیک جنبش مسلحانه امکانات وسیعی را در اختیار ما قرار داده است.

اینک توده ها در بسیاری از نقاط کشور با هدفهای خلقی جنبش مسلحانه چه از طریق تأثیر عملیات، و چه از طریق تأثیرات توأمان عملیاتی و فعالیتهای توضیحی ما آشنا شده اند.

ط در رشت، شاهی، مشهد، تبریز و... کارگران بسیاری را دیده ایم که علیرغم آنکه حتی یک برگ از اعلامیه های توضیحی ما بدستشان نرسیده بود بویا آنکه بطور مداوم از طریق وسائل ارتباط جمعی تحت تأثیر یک برنامه تبلیغاتی فریب کارانه و تحریف کننده قرار دارند، با این همه اظهار می داشتند که چریکها با خطر منافع کارگران و زحمتکشان مبارزه میکنند و جانشان را فدای ما می سازند. آنها تنها با شنیدن اخبار عملیات دفاعی ما از توده ها بچنین نتیجه ای رسیده اند. حتی برخی از آنان آرزوی کردند که کاش چریکها بدشمنان مشخص آنها نیز ضربه بزنند و پاسخ زورگوییهای آنان را بطرفی با زور

بدهند .

همچنین ما در یکی از کارخانجات حومه تهران شاهد بوده ایم که چگونه کارگران با آن وضع نامسامان اقتصادیشان برای بدست آوردن تنها یک نسخه از خطابه بیه توضیحی اعدام فاتح حاضر بودند . ۵۰ تومان بهر ازند و این در شرایطی بود که تعداد قابل ملاحظه ای از این خطابیسه ها در آن کارخانه پخش شده بود . اینک همانطور که رفیق پویان پیش بینی میگرد ، توده ها بیک منبع قدرت انقلابی که متعلق بخودشان است بی برده اند و در جهت حمایت از آن حرکت خود را آغاز کرده اند حرکتی که هر چند امروزه ناهمگون و آهسته است ، ولی در آینده بحرکتی عظیم و همگون بدل خواهد شد و این وظیفه برعهده ماست ، که با برنامه ریزی درست و اصولی خود این حرکت را تسریع کنیم ، این وظیفه ایست که هدف استراتژیک مرحله دوم جنبش مسلحانه ایران را مشخص می کند . در این مرحله ما باید بر اساس تأثیرات سازنده تبلیغات مسلحانه نفوذ جنبش را در میان توده ها گسترش بخشیم و در یک کلام " مبارزه مسلحانه را توده ای کنیم " .

پیش از آنکه به این قسمت از سخنان خود پایان دهیم لازمست توضیحاتی روشن بکنیم در مورد پاره ای نظریاتی که اخیراً در زیر پوشش تئوری تبلیغ مسلحانه ایران ارائه شده اند بدویم .

اخیراً تحت عنوان ارتقاء تئوری تبلیغ مسلحانه ایران ، مسائلی از جانب

برخی از جریانات سیاسی عنوان شده اند که باعتقاد ما نه تنها با تئوری تبلیغ مسلحانه ایران ارتباطی ندارند ، بلکه نظریاتی اگلیکسیستی " التقاتلی " هستند که می گویند میان " تئوری تبلیغ مسلحانه ایران " و " تئوری کار آرام سیاسی " تلفیق ایجاد کنند . ما اعتقاد داریم که این نظریات ریشه در ایدئولوژی مبارزین سیاسی طبقه متوسط جامعه ما داشته و از نظرگاه مارکسیستی - لنینیستی جنبش مسلحانه ایران مردود می باشند . ما وظیفه اصولی خود می دانیم که در روشن ساختن جهات نادرست این نظریات تلاش کنیم و امید داریم که این تلاش اصولی ما با برخورد صادقانه و راستین نیروهای جنبش مسلحانه ایران مواجه شود .

اما ببینیم این نظریات چگونه با تئوری تبلیغ مسلحانه ایران برخورد می کنند و علیرغم تأییدات خود چگونه می گویند این تئوری را بی اعتبار کنند . این نظریات تحت عنوان ارتقاء تئوری تبلیغ مسلحانه ایران ، در عمل ، اصول اساسی این تئوری را مورد شك و نفی قرار می دهند . این نظریات بطور اجمالی چنین اظهار می دارند که :

۱ - کار سیاسی - تشکیلاتی در میان توده ها پیش از تبلیغ مسلحانه امکان پذیر است ، و اساساً بدون کار سیاسی - تشکیلاتی در میان توده ها دست زدن به عطیات تبلیغ مسلحانه نادرست می باشد

۲ - تبلیغ مسلحانه خصلت عام سیاسی و مکرانیک داشته و مضمون عطیات تبلیغ

مسلحانه با مضمون مبارزات خود بخودی توده ها در تضاد است ، و تنهاروشن فکرانه فهمیم و آزاده و کما سیکاران و پیشه وران در حال افلاس می توانند مضامین سیاسی پیچیده و خصلت اعتراضی و عصیانگرانه این عملیات را درک کنند . و براین اساس جنبش مسلحانه ایران در مجموع یک حرکت خرده بورژوازی بوده است .

۳ - حوزه تأثیرات عطیات تبلیغ مسلحانه ایران اساساً در میان اقلتار مختلف خرده بورژوازی بوده است ، و توده های وسیع از تأثیرات این عطیات بسدور ماند ماند . با این همه همین که اقلتار مختلف خرده بورژوازی تحت تأثیر عطیات تبلیغ مسلحانه سیاسی شده و به جنبش رزی آورده اند خود دستاوردی عظیم است و محت برنامه های جنبش مسلحانه ایران را توجیه می کند .

۴ - با توجه باینکه مبارزه مسلحانه با تمام مضامین پیچیده ، و نامفهومش ! برای توده ها ، امری نهایتاً درست است و بالاخره توده ها از این کانال بایستد پیروزی خود را بدست آورند ، پس بایستد سرپلی میان توده ها و جنبش مسلحانه بوجود آورد . اما آن چیزی که توده ها را از جنبش جدایی سازد جدائی مضمون مبارزات ساده اقتصادیشان با مضمون سیاسی و بسیار بغرنج مبارزه مسلحانه است .

توده هایی که هنوز در جریان مبارزات خود بخودیشان رشد نکرده اند و بسطوح بالائی از آگاهی سیاسی نرسیده اند هرگز

فکر ریدرک مفاهیم سیاسی جنبش، مسلحانه نخواهند بود، و این تضاد است که باید توسط تئورسینهای جنبش، مسلحانه حل شود و از طریق حل این تضاد راه نفوذ در میان توده ها گشوده شود.

و در ارائه راه حل باین نتیجه می رسد که باید با کار سیاسی تشکیلاتی در میان توده ها سطح آگاهی سیاسی را در توده ها آنقدر بالا آورد تا مثلا بسطح آگاهی روشنفکران فهم برسد آنوقت دیگر تضاد حل می شود و توده هایی که با کار سیاسی از طریق انتشارات تئوریک وسیع آگاهی سیاسی پیدا کرده اند براضی مفاهیم پیچیده تبلیغ مسلحانه را خواهند فهمید. برای پیاده کردن چنین برنامه ای هم راه کار اینست که تشریحاتی بوجود آوریم که در آن روی سخنان با توده ها باشد، و به آنها متون کلاسیک مارکسیستی را ندریس کنیم و در یک کلام کلاسهای آموزش تئوریک را در میان توده های مستعدیده و عقب مانده ویی سازمان ایران توسعه دهیم.

ه - عطیات تبلیغ مسلحانه همچنان میتواند با همان هدفهای عام سیاسی و مکرانیک گاه و بیگاه ادامه یابند و بیوجه ضربه زدن به بیگانگان در ایجاد اعتبار برای جنبش و جلب حمایت نیروهای سیاسی داخلی و خارجی بسیار موثر است و از اینروی نباید از آن غافل ماند ولی به نتایج این عملیات در میان توده ها نباید امیدوار باشیم. تا موقعیکه آگاهی توده ها از طریق خاص خود (کار

سیاسی آرام در میان توده ها) بالا ببریم و بسطح نیروهای سیاسی آگاه برسانیم و آنوقت است که جنبش مسلحانه بسرای توده ها قابل فهم و درک خواهد شد و امکان توده ای کردن جنبش، مسلحانه فراهم خواهد گردید.

با توجه به مطالب فوق ملاحظه می کنیم که این نظریات بر اساس ملاحظه و درک عمیق مفاهیم تئوریک جنبش مسلحانه ایران استوار نبوده و در وادی تئوریهایی گوناگون و متعارض سرگردان می باشند.

در تئوری تبلیغ مسلحانه ایران مسألهای دقیق و علمی نهفته است که بدون توجه بآن هرگز نمی توان اساس این تئوری را درک کرد. این مسأله چنین است: در شرایطی که طبقه حاکمه با قدرتی مطلق العنان بر توده ها حکم میراند و امکان هیچگونه تشکل و مبارزه ای رشد یافته را به مردم نمی دهد، در شرایطی که توده ها در حال یأس و سرخوردگی بسر می برزند و حالت رکود و خمودی بر آنها مستولی شده است، بالاخره و در شرایطیکه نیروهای پیشگام جامعه در نهایت ضعف سیاسی و تشکیلاتی بسر می برند و در میان توده ها از نفوذ و اعتباری برخوردار نیستند، امکان کار سیاسی - تشکیلاتی در میان توده ها وجود ندارد.

۱۷ سال تمام از ۲۸ مرداد ۳۲ تا ۱۹ بهمن ۴۹ کار سیاسی تشکیلاتی در میان توده های میهن ما متوقف بود، و تمام تلاشها برای شکستن بن بست مبارزاتی توده ها از طریق شیوه های قدیمی

کار سیاسی در میان توده ها با شکست و ناکامی مواجه شده بود. اساسا تئوری جنبش، مسلحانه ایران بظاهر آلترناتیوی مفرقی و سازنده برای پایان بخشیدن باین رکود سیاه طولانی که حیات سیاسی توده های ما را متوقف ساخته بود ارائه گردید.

رساله راهنمایانه رفیق امیر پرویز پویسان که پایه و اساس تئوری تبلیغ مسلحانه ایران را تشکیل می دهد تماما به بررسی همین مسأله اختصاص یافته است. امروز در شرایطی که جنبش مسلحانه ایران همچون یک مرکز قدرت انقلابی جای خود را در میان توده ها گشوده است، طبعا زمینه های مساعدی برای کار سیاسی - تشکیلاتی در میان توده ها بوجود آمده است، با اینهمه تازه این آغاز کار است و جنبش مسلحانه باید با مداومت و پیگیری تاکتیکی خود بیشتر خود را ب مردم بشناساند و با در پیشت گرفتن برنامه های مردمی، و با شرکت در مبارزات توده ها گام بگام باتوده ها حرکت کند و رهبری مبارزات توده ها را بر عهده بگیرد. امر دیگری که لازمت بر آن تأکید

کنیم مضمون توده ای تبلیغات مسلحانه می باشد. تئوری جنبش، مسلحانه ایران که از طرف مارکسیست - لنینیستهای خلاق ایرانی ارائه شد، باین علت تدوین گردید که راه نفوذ سیاسی و تشکیلاتی مارکسیست - لنینیستها را در میان توده ها بگشاید. در اهداف جنبش ما هرگز اهداف سیاسی و مکرانیک عام اساسی نبوده اند این مسأله را مارکسیست لنینیستهایی که سالیان دراز بسرای

رسوخ سیاسی و تشکیلاتی در میان
توده ها مبارزه کرده اند خوب درک می
کنند .

با اینهمه باید اذعان کنیم کسبه
بدنبال مطرح شدن تئوری جنبش
سلحانه ایران بسیاری از نیروها پس
درک عمیق این تئوری ظاهران
روی آوردند و گاه چهره هائی نادرست
از اهداف جنبش سلحانه عرضه داشتند
و دست به عملیاتی زدند که منطبق بر
نیات جنبش مارکسیستی - لنینیستی
سلحانه ایران نبود .

باید صریحا بگوئیم که مضمون
جنبش سلحانه کمونیستی ایران هرگز
با مضمون مبارزات توده ها در تضاد
نبوده است و اساسا هدف اصلی جنبش
سلحانه ایران بسیج توده ها حول محور
جنبش سلحانه و توده ای کردن جنبش
سلحانه بوده است . جنبش سلحانه
کمونیستی ایران همواره معتقد به شرکت
در مبارزات توده ها و پاسخ گویی به
نیازهای عینی مبارزات توده ها بسوده
است و هم چنین قویا معتقد بوده است
که هرگونه کار سیاسی و تشکیلاتی در میان
توده ها، در پیوندی ارگانیک با برنامه های
تبلیغ سلحانه قرار دارد، و هر نوع تئوریکه
منکر این اصل باشد ریشه اپورتونیستی دارد.
باید خاطر نشان کنیم که در شرایط
حقیقتان شدید دیکتاتوری مطلق نظامی
پلیسی در کشور هائی نظیر ایران هر
نوع افشاگری سیاسی "در قالب" تبلیغ

سلحانه" امکان پذیر است .

"افشاگری سیاسی" که در شرایط نیمه
دیکتاتیک که در جوامع طبقاتی مناسبتین
شیوه کار برای زمینه سازی کار سیاسی
تشکیلاتی در میان توده ها بشمار میروند
در شرایط ما که دیکتاتوری مطلق بر جامعه
حکم میراند، و هیچگونه امکان دیکتاتیک
برای مبارزه وجود ندارد جای خود را به
تبلیغ سلحانه می دهد . این امر بدیهی
است که وظیفه اساسی مارکسیست لنینیست
ها همیشه و در همه جا پایه سازی سیاسی
در میان توده هاست ولی در شرایط ما
تنها با توسل به تاکتیکهای تبلیغ سلحانه
است که میتوان باین مهم نایل آمد .

در سالهای ۱۹۰۰ روسیه که شرایط
نیمه دیکتاتیک در جامعه روسیه وجود
داشت، رفیق لنین افشاگری سیاسی را
تنها راه ایجاد شرایط مناسب برای کار
سیاسی - تشکیلاتی در میان توده ها
می دانست . در جریان انقلاب چین بعد
از ۱۹۲۷ روشها نفاذی بودند که تحت
نفوذ شدید دستگاه حاکم قرار داشتند
و عملا امکان کار سیاسی در میان توده های
دهقانی برای کمونیستها وجود داشت .

بهین دلیل نیز کمونیستها سالها بسا
خیال تقریبا آسوده بکار سیاسی در میان
توده ها پرداختند . ولی همین مسأله
در شرایط انقلاب ویتنام رنگ دیگری بخورد
گرفت بطوریکه کمونیستها ویتنام در باره ای
مواقع تنها با ضربات نظامی بدشمن بودند
که می توانستند اعتباری در میان توده ها

بدست آورند و به پایه سازی سیاسی در
میان توده ها بپردازند و تازه این در شرایط
بود که شمال ویتنام آزاد شده بود و نظره
ویتنام سوسیالیستی در مقابل توده های
ویتنام جنوبی قرار داشت و نیروهای انقلابی
بیک مرکز قدرت واقعی متکی بودند، مرکز
قدرتی که در رأس آن رفیق هوشی میهن
کمونیست کبیر ویتنام قرار داشت . این امر
بدان علت بود که فشار بسیار شدیدی
دیکتاتوری رژیم ژنرالهای ویتنام جنوبی
شرایطی ایجاد کرده بود که کمونیستها
در بسیاری مواقع نمی توانستند توده ها
را به نتیجه بخش بودن فعالیت های خود
امید وارسازند، بهین لحاظ نیز امکان
پایه سازی سیاسی در میان توده ها را از
دست می دادند، و تقریبا شرایطی شبیه
کمونیستهای ایرانی که در شرایط دیکتاتوری
شاه مبارزه می کنند، پیدا می کردند، در
چنین شرایطی استراتژیستهای برجسته
حزب کمونیست ویتنام تنها راه چاره را اعلا
شیوه های قهرآمیز تبلیغ سلحانه بمثابه
راهگشای کار سیاسی در میان توده ها،
توصیه می کردند . و بآن عمل مینمودند
البته رفقای ویتنامی هرگز تبلیغ سلحانه
را امری جدا از امر توده هائی دانستند
و دقیقا بخاطر بیدار کردن توده ها
دست به عملیات سلحانه میزدند و از این
لحاظ تئوریه و عطفشان شباهت بسیار
زیادی به تئوریه و اعمال راستین جنبش
سلحانه ایران داشته است .

باید توجه داشته باشیم که تبلیغ

مسلحانه بشکل تام و تمام آن ، و با مفهوم دقیق و علمی آن ، شکل تبدیل یا فتسه " افشاگری سیاسی " در جامعه ما می باشد در جامعه ما افشاگری سیاسی (کار تبلیغی و ترویجی از طریق انتشارات وسیع " جای خود را به " تبلیغ مسلحانه " می دهد که عبارتست از " عملیات حساب شده و افشاگرانه سیاسی - نظامی در پیوند ارگانیک سیاسی - کار تبلیغی و ترویجی وسیع " در شرایط ما " تبلیغ مسلحانه " پایه ساز هر نوع کار سیاسی - تشکیلاتی واقعا توده ای می باشد هر نوع کار صنفی و کار سیاسی در میان توده ها تنها حول محور تبلیغ مسلحانه و با تکیه بر یک مرکز قدرت انقلابی ممکن و میسر است ، و در یک کلام " تبلیغ مسلحانه محور تمام اشکال مبارزاتی خلاق هست " .

در زمینه فعالیت های تبلیغی و ترویجی و چگونگی آن نیز ما معتقدیم که این فعالیت ها باید متناسب با سطح آگاهی توده های صیبن ما بوده و اساسا متکی بر مسایلی ملموس توده ها باشند ، و پیش از یک گام از خواسته ها و مسائل روز مره توده ها فاصله نگیرند . در غیر این صورت فاصله مسایل مطروحه با مسایل توده ها بسیار زیاد شده و فعالیت های توصیفی ما جنبه روشنفکرانه و جدا از توده ها بخود میگیرد در شرایط کنونی ما وظیفه پیشگامان انقلابی نفوذ در میان توده ها با " تکا " به تاکتیک های تبلیغ مسلحانه می باشد ، وظیفه واحد های نفوذی جنبش ، شرکت در مبارزات توده ها و ارتقاء درخواستها و شمارهای

توده های باند ، تنها از این رهگذر است که می توان توده ها را از نظر سیاسی ارتقاء داد ، نه با پخش کادسیکهای مارکسیستی در میان توده ها .

در خاتمه باید اضافه کنیم که خصلت عملیات تبلیغ مسلحانه را نه در شکل و صورت ظاهری آنها که ممکن است یکسان بنظر برسند ، بلکه در ماهیت گونه گون و متفاوت آنها باید جستجو کرد . عملیات مسلحانه در صورتیکه با برداشتی درست و علمی و مبتنی بر تئوری تبلیغ مسلحانه ایران بمرور اجراء آیند خصلتی توده ای داشته ، و اگر با درکی آوانتوریستی از مبارزه مسلحانه که این مبارزه را جدا از توده ها می پندارد بمرحله اجراء آیند طبیعا ماهیتی توده ای نداشته و صرفا بمنظور های سیاسی عام ، و بمنظور تهییج و جلب افکار ، خرد بورژوازی و یا جلب افکار عمومی جهان به جنبش می توانست موثر واقع شوند .

هرگاه ما اساس برنامه های عملیاتی خود را بشیوه دوم متکی سازیم طبیعا در جلب توده ها به جنبش موفقیتی نخواهیم داشت ، و ممکن است نسبت به نتایج عمل خود دچار یأس و سرخوردگی شویم ، و در چنین صورتی این امکان نیز وجود دارد که با یک عقب گرد واپس نگرانه بسمت تئوریهای بیفایده کار سیاسی صرف روی بیاوریم همان تئوریهایی که جنبش مسلحانه ایران پر خرابه های آن با استحکام کامل پناهنده است . ما قریا بهمه نیروهای جنبش مسلحانه توصیه می کنیم که باردیگر

آثار تئوریک جنبش مسلحانه را مورد مطالعه قرار دهند و بویژه به جزوه " درخشان رفیق شهید " بیژن جزینی تحت عنوان " چگونه مبارزه مسلحانه توده ای میشود توجهی ویژه مبذول دارند .

* * * * *